

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
DOBROGEANОрганъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година ..300 лей
За 6 месеца . . 160 "Фидресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

Советите ни спокойни!

Ошенията между на-
държава и Унгария
едни отъ най-при-
житъ. Често бивахме
тели на обтегнато-
ноято предизвиква-
еднакво отъ двете
и остри нападки.
та, обаче, столичния
не сложи на ра-
ване положението на
оското малцинство
Ромъния въ зависи-
отъ тия междуна-
отношения. Разби-
и не можеше да
еме подобно стано-
бидейки и смѣшно
подходяще, а най-
крайно зловредно
рховинитъ интереси
раната,
последък, обаче, бу-
житъ вестници са-
ха да се занимаватъ
положението на ру-
отъ България,
представятъ въ
ерни краски. И въ
писания на пръвъ
сочатъ насъ — бъл-
отъ Ромъния, тре-
ки ни като размѣн-
нета и сочещи ни
изкупителна жертва,

сложена върху скарата
на тѣй промѣнчивитъ ме-
ждународни отношения.
Българското малцинст-
во отъ кралството е дало
достатъчни, несъмнени и
категорични доказателст-
ва за своята лоялностъ и
безукорностъ въ всѣко
отношение. Противници-
тѣ ни не могатъ да при-
ведатъ ни единъ случай
въ противоречие на това
положение.

— Добре, изискано и
изгодно ако желаете
да се обпечете, прапе-
те своитъ поръчки само
въ кройческото ателие на

ДИМИТЪРЪ ПЕТРОВЪ
въ центъра на гр.
Базарджикъ, до воен-
ния клубъ, ул. Алексан-
дру Йонъ Куза (хотелъ
„Регалъ“).

Неговитъ противници
сж противници и на ро-
мънската държава!

Злокобни пре- поръжки

Столичниятъ в. „Универ-
сулъ“ въ броя си отъ 18 т.
м. на уводно мѣсто помѣст-
ва дълга статия за „поло-
жението на ромънитъ отъ
България“, което представя
въ най-черни краски. Авто-
ра, който не се подписва,
не посочва нито единъ то-
ченъ фактъ, за да илюст-
рира това положение. Ос-
новната мисль на статията
е „липсата на взаимностъ
между двете страни“.

Автора поддържа, че „до-
като българитъ отъ Ромъ-
ния се ползватъ съ неогра-
ничени права, ромънитъ
отъ България сж подложе-
ни на единъ изключителенъ
режимъ, бидейки лишени
отъ църкви и училища“.

И като изводъ на тия си
писания въ „Универсулъ“
се препоръчва:

„Ромънското правител-
ство е въ пълно право
да вземе мѣрцитъ нало-
жени му отъ нашитъ на-
ционални интереси и отъ
достойнството на нашата
страна, като нареди да
бждатъ закрити всички
църкви и училища бъл-
гарски отъ кралството“.

Така открито до сега не
бѣше се писало и говори-
ло!

Сесията на

Обществото на на-
родитъ

Женева — Редовната се-
сия на О. Н. ще се открие
въ началото на месецъ я-
нуарий. Поканата на пор-
тугалското правителство,
какво, тази сесия да се съ-
стои въ Лисабонъ, била от-
хвърлена, по причина на
извънредно тежкото меж-
дународно положение.

Италия, предвидени отъ
комитета на 18-тѣхъ въ
Женева, е. приготвѣнъ.
Днесъ той ще бжде под-
писанъ отъ Краля и ще
бжде приложенъ начи-
ная отъ 18 т. м., понедел-
никъ. Указътъ предвижда
забраната на вноса и
износа въ Италия на ро-
мънскитъ стоки. Износа
на петролъ за Италия не
фигурира въ указа.

Малко безгрижие!

Кола Чумети, чрезъ своя
органъ „Лежюнари“ иска да
бждатъ заличени всички чуж-
ди надписи отъ нашитъ черк-
ви.

Главата на чумети е пълна
съ гениални идеи. Следъ като
оправи земнитъ ра оти, сега
иска да се бърка и въ божи-
тѣ дѣла. И кой ли би му попречилъ? Шомъ е думата за на-
ционализъмъ (по чуметевски),
да се махнатъ чуждитъ надпи-

си, но да не се ост вятъ и
чуждитъ светини. Въ нашитъ
черкви нѣма ни единъ светия
отъ ромънски или български
произходъ!

Ако сме националисти, да
бждемъ такива отъ главата до
петитъ. Никой не ще ни у-
прекне. Само преблагий Хри-
стосъ ще рече:

— Боже, прости имъ, зашто
то си объркали концитѣ!

Ромъно - българскитъ отношения

Напоследъкъ въ отно-
шенията на двете съсед-
ни страни настѣпи единъ
особенъ обратъ, чийто о-
бяснение не може да се
търси въ реални причи-
ни.

Пълномощния мръ на
Ромъния въ България г.
Василе Стойка, аташето
по печата къмъ ромън-
ската легация г. Хрисику
и г. Гуламила, председа-
теля на ромънската ко-
лония отъ София, сж си
подали едновременно о-
ставкитъ отъ българо ро-
мънското д-ство отъ Со-
фия.

Напоследъкъ видния
публицистъ и адвокатъ
отъ Букурещъ г. В. П.
Станчу държа една кон-
ференция въ София. Са-
лона е билъ препълненъ
отъ най-отбрано общест-
во. Конференсчика е билъ
представенъ отъ г-нъ Гр.
Василевъ, бившъ мини-
стеръ, председателъ на

българо-ромънското дру-
жество отъ София. Той е
казалъ много ласкави ду-
ми за ромънския народъ
и е изтъкналъ голѣмата
полза отъ сближението
на двете страни.

Г-нъ Станчу е започ-
налъ речта си съ изя-
влението, че народитъ
могатъ и трѣбва да се
разбиратъ дори презъ
главата на своитъ прави-
телства, които по съобра-
жения на вътрешната по-
литика заематъ ста-
новища съ нищо нео-
правдани.

Г-нъ Календеровъ, до-
скорошенъ министъръ,
подпредседателъ на бъл-
гаро-ромънското друже-
ство, е сърдечно благо-
дарилъ на конференсчи-
ка, увѣрявайки говънай-
добритъ чувства, който
българския народъ пи-
тае къмъ своитъ север-
ни съседи.

Япония и Китай предъ война

Сѣбитията въ Далечния
изтокъ отново занимаватъ
дипломатическитъ срѣди.
Споредъ съобщенията отъ
тамъ, между Япония и Ки-
тай една война е неизбежна.

Отъ Шанхай съобщаватъ
че маршалъ Чангъ-Кай-
Шекъ заявилъ, че на япон-
скитъ аспирации въ севе-
ренъ Китай ще отговаря съ
силата на войскитъ. Самото
правителство отъ Нанкинъ

заповѣдало на войскитъ,
концентрирани по протоже-
ние на желѣзопѣжнитъ ли-
нии въ северенъ Китай,
да отбиятъ всѣко посегателство отъ японска страна.
Всичко това предсказва за
единъ въоръженъ конфли-
ктъ между Китай и Япония,
който, твърде е вѣроятно,
да предизвика важни съ-
бития дори отъ междунаро-
денъ характеръ.

Илюстренци работятъ

Илюстренци изнесли тре-
фератъ.

те получилиме това ра-
свободение за култур-
нната дейностъ на
иленци, неволно си спом-
на „Българския Наро-
ниверситетъ“ отъ гра-
който до миналата
рази една рядка пло-
дейностъ, изнасяйки
отъ 70 народополезни
който ще представля-
въ културната история
бурджда, най-свѣтлитъ

иленци, обаче, не вързали На-
Университетъ оконча-
да е преустановилъ
дейностъ, още повече,
наемъ, че на скоро е
новъ управителенъ
Въ всѣки случай граж-
дано очаква.

иленциятъ Университетъ
да докаже, че жи-

иленци, обаче, не трѣбва да
иленциятъ едно важно обстоя-
иленци: — слына на сказ-

иленци, взаимни посещения, вза-
имни уреджанде на сказки,
взаимни трескави културно-
просвѣтна дейностъ за про-
свѣтление на добруджанци,
който сж неимни да чуятъ
на роденъ езикъ полезни сказ-
ки.

Това е начертано въ про-
грамата на Българския На-
роденъ Университетъ, това е
желанието и на илюстренци.

Нека то, часъ по-скоро се
осъществи. Инициаторитъ ще
извършатъ едно велико дѣло,
и ще и м а т ъ искрена-
та признателностъ на цѣла
мисляща Добруджа.

Юл.

Ромъния прилага санкциитъ противъ Италия

Букурещъ — Указътъ
за прилагане икономиче-
скитъ санкции противъ

МАЛЦИНСТВА И ПРИЯТЕЛСТВО

Приятелството е един творчески факторъ въ политическия животъ на малки и голѣми народи. По царския друмъ на националното благоденствие сж били необходими винаги лга пжтеводители: вѣрата у собственитѣ сили и нуждата отъ искреното приятелство на близки и далечни народи. Безъ да се надценяватъ собственитѣ сили и безъ да се подценява приятелството на другитѣ — ето златното правило на всѣка държавническа мъдростъ и далновидностъ. Гърция и Римската империя се провалиха, защото игнорираха деструктивната роля на своитѣ зле третиранни малцинства; испанцитѣ изгубиха почти всички свои колонии, следъ като името испанецъ стана синонимъ на най-отрицателнитѣ черти на европейската цивилизация; Наполеонъ

Бонапартъ се провали отъ върха на своята слава, защото не умѣше да цени приятелството на другитѣ народи; Прусия стана велика, благодарение въковното приятелство на Русия и ждрата политика на Бисмарка, който съумѣ да я заобиколи съ малки и голѣми приятели, но тя, макаръ че бѣше най-силната военна организация, която земята е виждала, пропадна въ свѣтовната война, защото пренебрѣгвайки политическия завети на Бисмарка, тя бѣше останала почти безъ политически приятели. Политическата история на по-новото време ни учи, че политическото приятелство между народитѣ въ последнитѣ два вѣка се намира въ упадъкъ: това се дължи главно на политико-икономическитѣ тежнени и въпроса за третирането на малцинствата. Този последния проблемъ е

днесъ поради нарастналото национално самочувство на народитѣ, не по-малко важенъ въ политиката и стопанството, отколкото икономическитѣ конфликти между народитѣ. Опасни за мира малцинствени конфликти се развива, така да се каже, предъ нашитѣ очи: между Гърция и Албания, Полша и Русия, Германия и Литва, дори между братскитѣ държави Полша и Чехословакия.

Напротивъ, други държави ни дадоха примѣра, че най-късия пжтъ за едно солидно политическо приятелство минава презъ голѣмата станция на държавническата умѣлостъ и вѣщица — благосклонното третиране на малцинствата. Турция и Русия, които осем пжги воюваха помежду си като въковни неприязни, днесъ сж голѣми политически съпжтници, защото и последнитѣ християнски народни маси, които Турция тероризираше, именно арменцитѣ, преминаха окончателно подъ политическата егида на Русия. Въпрѣки, че Белгия най-много пострада отъ германския административен гнѣтъ презъ време на окупацията въ голѣмата война, но благодарение на благосклонното третиране на нѣмскитѣ малцинства въ новозаетитѣ провинции Малмеди и Ойпенъ, германци и белгийци живѣятъ днесъ въ една отъ много други желана политическа хармония. Австрийци и италиянци бѣха нѣкога непримирими врагове, които нѣколко пжти воюваха помежду си. Една австрийска военна сентенция казва: „нашитѣ ордени за храбростъ растатъ по полята и планинитѣ на Италия“. Самия престарялъ австро-унгарски императоръ Францъ Йосифъ стана из-

разителъ на тази политическа умраза чрезъ текста на своя манифестъ за обявяването война на Италия. Днесъ, когато Мусолини, въпрѣки своя принципъ на „свѣщения егизъмъ“ почна да третира по-благосклонно нѣмскитѣ малцинства въ Тиролю, австрийци и италиянци станаха такива приятели, че празнуватъ съвмѣстно по военнитѣ гробища останали въ италиянска територия, празника на своитѣ военни герои. Сжщо сближението между България и Югославия въ последно време почива на тази политическа база. Най-поучителенъ е, обаче, примѣра, който ни дадоха Полша и Германия: докато още въ 1928 година разгнѣвения Стреземанъ удари съ юмрука си на зелената маса въ конференцията въ Лугано, днесъ когато германскитѣ малцинства въ Полша се третиратъ въ всѣко отношение по-толерантно, поляци и германци вървятъ нераздѣлно на една политическа линия. Никой не би могълъ да си представи каква избухлива политическа материя въ Европа биха били отношенията между нѣмци и чехи, ако нѣмаше взаимното удовлетворително третиране на малцинствата.

Едно истинско приятелство, много по-дълготрайно отъ онова, което гарантиратъ договори и пактове, може да има само между свободни народи, които зачитатъ взаимно своето национално достоинство. Кой би ималъ моралното право да упрѣкне италиянцитѣ, че тѣ въпрѣки своитѣ договори, се обявиха въ свѣтовната война срѣщу Австро-Унгария, когато последната отъ въкове тероризираше гѣхнитѣ сънародници? Кой би смѣлъ за сжщата постъп-

ка да упрѣкне и ромѣнци-тѣ, когато тѣзи последнитѣ бѣха въ предѣлитѣ на Австро-Унгария най-зле третиранитѣ малцинства, защото се намираха подъ духовния и политически гнѣтъ не само на австрийци, но и на по-фанатизирани унгарци? Истинско приятелство може да сжществува само между хора и народи, които сж равноправни. Колко прави сж думитѣ на великия Викторъ Юго: „нѣмцитѣ забравятъ, че свободата е еднакво нужна тѣмъ и на френскитѣ малцинства; но не би трѣбвало да забравятъ, че никога насилието не е станало право и никога кръвта не е станала вода“. Кой би билъ днесъ въ състояние да скара нѣмци, французи и италиянци въ предѣлитѣ на Швейцария, англичани и французи въ Канада и всички човѣшки раси въ Североамериканскитѣ Щати, когато тѣзи народности се ползватъ съ всички възможни свободи? Германската история признава, че самитѣ нѣмци отъ Елзасъ дезертираха порадилошото имъ третиране, а чиститѣ нѣмци отъ северна Америка се биха най-храбро отъ всички американци срещу германцитѣ на западния фронтъ! Така е. Една неразумна малцинска по-

литика пропжжда отъ жавния зидъ не само страннитѣ елементи, разколебава и деморализира собственитѣ сино-страната. Балканскитѣ народи, които сж били на политическа игра другитѣ народи, се ятъ отъ своето приятелство, за да да взематъ творческостие въ европейската тура. Колко хървати, ци, българи и сѣрбватъ и днесъ, въпрѣимната политическа зънъ за голѣми излюде? Но ако бѣмѣсто да жертвуватъ голѣмата частъ отъ интелигенция предъ на политическата мѣсто да я правятъмосферата на вза-самоизяждане, я повъ услуга на култивимното зачитане иство, то Балкана щестане да бжде „бипогребъ“ и „вѣчнияна Европа, а ще статурния разсадникъдва духовни „свѣтагеографически контАзия и Европа. Тонеговата историчесия въ името на биправдата!

Астѣнь Бос

Виена, ноем

Д-РЪ Д. НОВАЧЕВЪ

ПРЕМЪСТИ МЕДИЦИНСКИЯ СИ КАБИНЕТЪ ВЪ ДОМА
на главната улица, срѣщу аптека Лагара
до бирария Данковъ, ул. „Режеле Каролъ 16

РЪОНТГЕНОВЪ АПАРАТЪ, ДИАТЕРМИЯ
ИНФРАЧЕРВЕНИ ЛЪЧИ, ИЗКУСТ-
ВЕНЪ ПНЕВМОТОРАКСЪ

Чети и разпространя
въкъ „Доб. гласъ“

ХР. П. КАПИТАНОВЪ.

П. СТАНЧИЙОВЪ—ЧЕРНА

18. НАРОДНОСТНИЯ ПРОИЗХОДЪ НА
ПОЕТА

Даже приказки да пишмъ, добросъвестността ни задължава да уважаваме истината...
СТ. КОНСТАНТИНЪ СТЕЛИАНЪ

Въ стара Елѣда седемъ града водили споръ за честта да сж родина на Омира.

Ако за единъ стариненъ авторъ роденъ преди 30 вѣка е лесно обяснима тая несигурностъ въ биографичнитѣ данни, чудното е, че и за личността на П. Черна, който е нашъ съплеменникъ и ако живѣе днесъ щеше да брой

едва 54 години, става споръ доста оживенъ, около народността му произходъ.

За родното му мѣсто не сжществува абсолютно никакво съмнение — самъ поета си е избралъ за литературенъ псевдонимъ името на родното си село, което чрезъ него влиза въ упоменицитѣ по литературна история. Тая чисто сла-

вянска дума—Черна [историкътъ К. К. Журску иска да и предаде дакийски произходъ] поради св ето благозвучие е съблзнила множество млади писатели, които и днесъ още продължаватъ да си я заимстватъ съ малки вариации за псевдонимъ—Черна, Черня, Черника, Чернеску и пр.

Спорътъ около поета П. Черна става за народността му произходъ.

Каквъ е П. Черна, отъ коя народностъ е, въ жилитѣ му каква кръвъ е текла, творчеството му плодъ на коя раса е — ето въпроситѣ, които сж занимавали доста старателно неговитѣ биографи.

Проследимъ ли ги съ внимание, ще забележимъ съ изненада, че споредъ писанията имъ за живота на П. Черна,

поета принадлежи къмъ толкова народности, колкото биографи сж се заемали да пишмъ спомени за него.

Библиографията за П. Черна на ромѣнски езикъ днесъ достига до внушителната цифра *двесте* труда помѣстени въ отдѣлни книги, списания и вестници. При едно критично разглеждане на тоя обемистъ материалъ за живота и творчеството на поета, изненадватъ ни противоречията, необосноваността, а често и лекотата съ която сж писали авторитѣ. Всѣки е писалъ тѣй както му е скимнело и искарвалъ поета какъвто му се е поисквало. Никой обективно — съ много малки изключения—не е разследвалъ занимаващата го материя и никой съ пристрастие не е търсилъ истината, пълната и

абсолютна истина, която прѣки известии едва-едва намиренни, е ценна и по приятна за страстия и цѣлостенъ

Тръгнали еднажъ на търсение на истинна твърдостъ и упоритостъ крачимъ напредъ до и откриване. *Право въ очитѣ* — народна вица, тѣй често упо-въ с. Черна, ще бжде девизъ.

Ако бждемъ принакатурнимъ мненията капациети, тѣва щеримъ не отъ желани-вимъ когото и да бѣпоправимъ грѣшката то съ лекота и безко-лансирани.

Но нека разгледаме отъ твърденята на

ВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Тронното слово и малцинствата

вече се откриха За-
дателният тѣла на
ния. Както му е оби-
при откриването на
Законодателни тѣла
очита тронното сло-
е. мероприятията, на-
ани от Н. В. Краля
пълняват отъ Зако-
телният тѣла.

еди година Тронният
четени въ парламен-
бѣх дълги и обстой-
сисаха положението
транат по отноше-
сички засягащи я жи-
интереси. Съ най-голь-
одробности се описа-
ори линията на по-
не на държавата и
е ли бѣ грѣшно да
клони на неизвестна
ка. Днесъ виждаме съв-
друго положение. Трон-
слово кѣсо обито и
се това, каточе ли
ща всички мероприя-
— обхваната е цѣ-
политика на прави-
ството. Съ това, оба-
е може да се каже, че
телството се е огра-
но въ своята актив-
н, напротивъ, то има
повече за работа,
което всички до сега
ществени такива.

радиция бѣ и въ Трон-
слово до сега, отъ
та насамъ, да се го-
за народностните
инства. Правителст-
на дълго и широко
аха отношенията си
алцинствата и какво
ятъ да предприематъ
сно тѣхното култур-
политическо поддига-
за голѣмо съжаление
не виждаме нито
за народностните
инства. Тронното сло-
такава степенъ се е

скъсило, та редъ за мал-
цинствениятъ въпросъ не
е останало. Но и това не
значи, може би, забравя
за малцинствата! Защото
бѣхме живи свидѣтели и
на Тронниятъ слова на
нац. цѣраниститъ и на
ония на г. Йорга — Арже-
тояну! Благодаримъ на
първитъ и тия последни-
тъ за подсекретарството
на малцинствата?! Макаръ
че имаше специални точ-
ки за малцинствата въ
тѣхнитъ програми, напра-
виха се съвсемъ неблаго-
приятни за малцинствата
работи, които ще имъ дѣр-
жатъ дълго влага.

Настоящото правите-
ство не дойде съ голѣми
обещания и до сега не на-
прави по-малко за малцин-
ствата отъ ония, що мно-
го говориха. Ето затова,
отъ тамъ идва смѣло-
стъта да върватъ, че при
все, че не се спомечава въ
Тронното слово нищо за
малцинствата, правител-
ството си има известна
програма, която не допу-
щаме да е въ ущърбъ на
малцинствата, която презъ
периода на настоящата
сесия на законодателниятъ
тѣла ще бѣде прокарана.

Както винаги, не сме
губили надежда, така и
сега върваме въ... асичо и
въ себе си.

ЗА ПРОДАНЪ

5 ХЕКТАРА НИВИ
находящи се въ с. Каракън-
ла собственост на Гено Ива-
новъ.

Справка: Ал. Г. Иванова при
Юр. Митакевъ ул. „И. Г. Дука“ 33

— Базарджикъ —

Какво става въ Четирижгълника

Въ Дуросторски окръгъ би-
ватъ намѣрени изъ селата по-
зиви съ комунистическо - пре-
дизвикателски характеръ и
червени знаменца.

Въ с. Сребърна

Веднага биватъ арестувани
отъ село Сребърна мѣстнитъ
жители: Велико П. Велчевъ,
Иванъ Добревъ, Г. Райчевъ,
Р. Хр. Недѣлчевъ, Г. Тодо-
ровъ, Ст. Ив. Митевъ, Д. Ди-
митровъ, Ц. Ив. Цаневъ, К.
Димитровъ, П. Димитровъ, Г.
Ив. Русевъ, П. Д. Петровъ,
К. Хр. Поповъ, Н. Ф. Поповъ,
Люб. Г. Стояновъ, Г. М. Дра-
гостиновъ и С. Русевъ. Следъ
дълги и особени разсел двани-
въ жандармерийския постъ би-
ватъ изпратени въ Силистрен-
ския паркетъ. Тукъ биватъ
разкрити необикновени работи:
жители сѣ нѣмал никаква
вина, не знаятъ нищо за пози-
ви и знамена, но знаятъ, че
имъ било искано месо на за-
емъ, заграбана имъ е рекол-
тата, взимали имъ и 1500 лей,
отъ които само 200 лей сѣ
върщани.

Прокурора освободи всички
арестувани, а повика за раз-
следване шефа на жандарме-
рийския постъ, фелдфебела
Костика Стамате.

Въ с. Калипетрово

Около Калипетрово на е-
динъ телеграфенъ стълбъ е
било окачено червено знаме
съ чудатия надписъ: „Долу
войната! Да живѣе комуни-
стическата партия! Да живѣе
железната гвардия?“ Този не-
последователенъ лозунгъ — ко-
мунизма и железната гвардия
сѣ две съвършено противопо-
ложни работи — показва про-
вокаторския хакактъръ на зна-
менцето.

Г-нъ прокурора отъ Сили-
стра нареди да се анкетира
този случай. Още отъ първи-
тъ разследвания се установя-
ва, че знаменцето е било сло-
жено отъ шефа на жандарме-
рийския постъ фелдфебела
Крецу, противъ когото бива
заведено углавно дѣло.

Букурешкитъ вестници съ-
общавайки тия подробности
прибавятъ, че арестуванитъ
мѣстни жители сѣ били задиг-
ани срѣдъ нощъ отъ домопѣ-
тѣ имъ, отъ нивитъ имъ, биле

сѣ бити, за което имъ биле
издадени медицински свиде-
телства.

Въ окр. Калиакра

У арестувания агентъ про-
вокаторъ Дим. Пан. Стойчевъ
бива намѣрена лична карта на
името на единъ колонистъ
отъ с. Василево, а съ неговия
портретъ. Предприематъ се
разследвания кой е снабдилъ
Стойчева съ тази карта.

Биватъ веднага арестувани
нѣколко мѣстни жители отъ
с. Василево, Гьоре и Гарга-
лъкъ, които бѣха доведени въ

Базарджикъ.

Въ с. Василево е живѣлъ
и секретара отъ преселенско-
то общинско управление, кое-
то е издало картата, Г. Васи-
ле, който бива разпитанъ.

Мѣстнитъ жители арестува-
ни и бѣха докарани въ Базарджикъ и следъ
разпита, доказвайки се, че нѣ-
матъ никаква вина бѣха осво-
бодени.

Бѣше задържанъ и гражда-
нина агрономъ Павелъ Узу-
новъ, противъ когото имамо
донесение. Следъ еднодневню
задържане бѣше освободенъ.

Военнитъ действия въ Абисиния

Италиянитъ готвятъ обща офанзива

Последнитъ съобщения
отъ итали - абисинския
фронтъ, говорятъ, че ита-
лиянитъ се готвятъ за ед-
на обща офанзива по всич-
ки линии. Главнокоманду-
ващиятъ италиянскитъ вой-
ски генералъ Де Боно билъ
смѣненъ. На негово мѣсто
е изпратенъ маршалъ Ба-
доглио, единъ отъ най-отлич-
нитъ италиянски офицери,
който, както се предпола-
га, ще ускори военнитъ
действия. Мисията на ге-
нералъ Де Боно била да
превземе Макале. Той билъ
повишенъ — за проявена
храбростъ — въ чинъ мар-
шалъ на италиянскитъ вой-
ски.

Смѣната на главнокоман-
дуващия италиянскитъ вой-
ски въ Абисиния, обаче, се
отдава отъ меродавния пе-
чатъ на факта, че абисин-
цитъ рече сѣ готви на
решителенъ отпоръ и че по
всички линии се очакватъ
голѣми сражения.

На южния фронтъ

Пустиннитъ области, по
които италиянитъ настѣп-

ватъ, безъ да срещнатъ ни-
каква съпротива, благоспри-
ятствуватъ особено за мо-
торизирани части, които
много бърже напредватъ.
До планискитъ области, се
предполага, че италиянитъ
нѣма да срещнатъ съпро-
тивата.

Кѣде сѣ концентри- рани абисинскитъ войски

Споредъ съобщението на
агенция „Райтеръ“ войски-
тъ на Расъ Сеюмъ били
разположени при Амба
Алажи, кѣдето постоянно
придвали нови подкрепле-
ния. Италиянскитъ раз-
узнавателни аероплани по-
сочили цѣлата си дейностъ
къмъ тая посока, безъ оба-
че, да откриятъ нищо.
Предполага се, че отъ тая
почти непроходима мѣст-
ностъ, абисинцитъ ще поч-
натъ своитъ нападения и
тукъ ще упорствуватъ до
край.

Четете в-къ Добруджански гласъ

на П. Черна.

Савелъ, виденъ ро-
мански писателъ, публицистъ
и литературенъ критикъ, кой-
то билъ личенъ приятелъ на
П. Черна, запознатъ и дру-
го съ него отъ 1904 го-
въ календаря на в-къ
„Звѣра“ отъ 1914 г. и по-
къ книгата си „Контем-
пори“ отъ 1920 г., пише:

„Бащата на Черна се на-
мѣвалъ Станчйовъ, билъ е
български произходъ; май-
ка — Мария, отъ ромън-

ски произходъ.

Баща му, бидейки преслед-
ванъ за ириденитически под-
буждания въ Ромъния, избѣ-
галъ е въ България, отъ гдето
не се е повърналъ. Майка
му, Мария, се е оженила за
втори пѣтъ съ Константинъ,
земедѣлецъ по занятие.

Огледанъ отъ майка си ромъ-
нъка и отъ повторния си ба-
ща, ромънецъ, Черна бѣше цѣлия
свой животъ далечъ отъ чув-
ствата, които е ималъ единъ
баща, за когото той казваше,
че никога не го е видѣлъ“.

Другъ виденъ ромънски пи-
сателъ, неговъ интименъ прия-
телъ отъ Браилската гимназия,
Валжанъ — Жанъ Александру
Василеску, единъ отъ най-вид-
нитъ столични адвокати и
шефъ на политическата пар-
тия — националъ-аграрна, по-
мѣствайки своитъ спомени за
П. Черна въ лит. списание
„Сбураторулъ литераръ“
(1921 г.), за народностния
произходъ на поета, пише:

— „Самъ Черна не си по-
знаваше генеалогията. Семей-
ство? — Нито той не го по-

знаваше добре и често се
смѣеше за своя тѣй тъменъ
произходъ. Не знамъ кой бѣ-
ше го увѣрилъ, че е извън-
брачно дете на единъ руски
генералъ. Знаеше само, че е
намѣрено дете. Впрочемъ, Чер-
на всѣкога предпочиташе да
си подписва името съ руско-
то окончание „овъ“, на вмѣ-
сто българското окончание
„офъ“ (ov—off); Станчйовъ
вмѣсто Станчйовъ“.

Все силни аргументи, но
уви! — все неоснователни, съ
които ще се занимаемъ по-

късно, когато ще видимъ, кое
е правилното българско окон-
чание на името — офъ или овъ.

Другъ единъ биографъ —
Йонъ Илие, въ лит. списание
— „Фойа тинеримий“ (1923)
пише:

— „Бащата на поета Черна
бѣше българинъ, майка му —
рускиня“.

Следъ като Валжанъ иска-
ра баща му руски генералъ,
защо почитаеия г. Йонъ
Илие да не си позволи да
искара и майка му рускиня!

Българският печатъ

въ Ромъния до освобождението

7

отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

Отъ 1 януарий 1874 г., е започнало да излиза месечно, въ Букурещъ, земеделско-икономическо списание *Ступанъ*. Редакторъ Д. В. Храновъ. Издавалъ го е две години и половина. Презъ II-та годишнина, списанието е излизало два пжти въ месеца. Отъ брой 6 год. II-ра носи подзаглавието „вѣстникъ домашенъ, за наука, икономия и земеделство“. Въ третата си годишнина, излиза подъ името *Стопанъ*.

На 1 януарий 1874 г., въ Букурещъ, Н. Първановъ започналъ да издава II-та годишнина на своя в-къ *Востокъ* — съ подзаглавие „Сръбско-бугарски вѣстникъ за политику, забаву и науку“, редактиранъ на сръбски и български. Презъ 1865 г., този вестникъ Н. Първановъ го издалъ въ Бѣлградъ само на български езикъ, подъ името *Вѣстокъ*.

Въ Браила, презъ 1874 г., А. Савичъ редактира и издава в-къ *Жаба*. Презъ същата година, въ Букурещъ, Илия Р. Блъсковъ, почналъ издаването на сп. *Градинка* — „ще излиза четири пжти въ годината“. Издава редакцията на „Училище“. То е излизало и презъ 1875 г. кн. 1 и 4 сж печатани въ Букурещъ. Кн. 2 въ Гюргево, а 3 и 5 въ Виена.

Следъ отеглянето на Л. Каравеловъ отъ политическия животъ и следъ прекратяването на в-къ „Независимостъ“, Ботевъ започналъ издаването на в-къ „Знаме“ — „Вѣстникъ политически и книжевни“. Излиза въ недѣля. Редакторъ Хр. Ботйовъ. Абонаментъ 14 франка. Първиятъ брой на „Знаме“ излиза на 8 декемврий 1874 г.

Л. Каравеловъ отдавайки се на чисто литературна дейностъ, започва да редактира „Знаме“ — „издание за наука и литература. Излиза на 15 и на 30 сѣки месецъ“. Издатель Ив. П. Аженевъ. Излизало е въ Букурещъ, отъ 15 януарий 1875 г. до 15 мартъ 1876 г. Следъ освобождението е продължило да излиза въ Търново.

На 2 февруарий 1875 г. въ Букурещъ почналъ да излиза на ромънски езикъ *Balkanul*. Седмичникъ, подъ редакцията на К. Цанковъ. Отъ 24 септемврий същата година, в-ка излиза два пжти въ седмицата: на ромънски въ сръда, а въ сжбота на български. Българското издание се титулова *Балканъ*.

Презъ м. юний 1875, въ Браила излиза сатирико-хумористичния листъ *Михалъ*, подъ редакцията на Ст. Заимовъ, който току що избѣгалъ отъ Диаръ-Бекиръ, кждето е билъ заточенъ като политически престъпникъ.

Най-много вестници се явяватъ презъ революционната 1876 година. Всички емигранти българи сж били обхванати отъ пламъка на освободителното дѣло.

Така, въ Болградъ излиза *Български гласъ*, политико-информационенъ вестникъ подъ редакцията на К. Тулешковъ. Издаванъ е отъ 17 априль 1876 г., до 27 августъ 1877 година.

Другъ единъ вестникъ „за политическо и народно свѣстяване“ е *Нова България*. Първиятъ брой издаденъ въ началото на м. май, въ Букурещъ, подъ редакцията на Хр. Ботйовъ. Отъ втория си брой, вестника започналъ да излиза въ Гюргево, редактиранъ отъ Р. И. Блъсковъ. Сжщо, отъ броз 53, и Ст. Стамболовъ е съредаторъ на *Нова България*.

Въ този вестникъ сж сътрудничили всички повисши наши родолюбци.

(Следва края)

„ВѢСТНИКЪ“

— Когато думата е за несправедливостъ и защита на интереситъ ви, в-къ „Добруджански гласъ“ не чака да бжде поканенъ и подсещанъ. Изпълнява съ безупречностъ с в о я дългъ. Сега е редътъ вашъ. Не чакайте покани и съобщения. Изплатетеси абонамента!

Изгубенъ револверъ
на 16 т. м., бровингъ, калибъръ 6.35, съ 6 патрона, серия 605,173, по пжтя „Генералъ Кулчъръ“, къмъ бълг. м. гимназия — пазаря. Който го представи въ редакцията, ще получи голъмо възнаграждение.

— Министерството на

Добре и евтино ще се облечете

отъ дрехарницата ШИБИЛЕВЪ и СИН

Базарджикъ, ул. „Режеле Каролъ“ 9

ЗА ЧАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За проданъ въ бodeги, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини

SECRET Rom Standart

Sediul fabricii BUCUREȘTI
Str. „Doamna Chiajna“

правосъдието е разпратило окръжна заповѣдь до всички прокурорски паркети отъ Кралството, чрезъ които се повелява, че до 1 мартъ 1936 год. да не се прилагатъ въ изпълнение наложенитъ глоби отъ сждебнитъ инстанции по горскитъ дѣла.

— Въ недѣля, 17 т. м. въ гр. Силистра, библиотечната секция при Б.К.О. е изнесла третиятъ си рефератъ. Говорилъ е г. Димитъръ Петровъ на интересната тема „Зараждане на земята и свѣтоветъ“.

— Доная се до общо знание, че презъ м. декемврий н. г. да се представятъ въ съответнитъ общински управления всички ония, които отгаварятъ на условията да бждатъ записани въ избирателнитъ списъци. Сжщото се отнася за всички ония, които сж пропуснати да бждатъ записани. Така провърнитъ списъци ще бждатъ афиширани презъ м. януарий 1936 г., за да иматъ възможностъ недоволнитъ да направятъ нуждитъ контестации.

— На 23 т. м. сжбота вечерта, театралната трупа при Б. К. О. ще представи пиесата „Една среща подъ моста“ отъ Ото Индигъ.

— Секретара на Ромънската мжжка гимназия отъ Силистра Ал. И. Флореску е арестуванъ и даденъ подъ сждъ за фалшификация.

— Мѣстното ловно д-ство „Калиакренски орелъ“ въ предприета хайка завчера, въ мѣстността Енидже, убило два вълка, 19

лисици и около 60 зайци. Днесъ ще се устрои голъма хайка въ Азапларъ.

— Изъ разни мѣста въ Кралството се настаняватъ гладуващитъ деца отъ Бесарабия.

Научаваме, че група българи отъ Южна Добруджа сж поели похвалната инициатива да проагитиратъ, шото и въ нашия край да бждатъ приютени децата на нашитъ братя отъ предѣлитъ на града.

Дано успѣятъ въ своето високоблагородно дѣло тия граждани!

Продава се доходна сѣна салонъ, на ул. „Принцъ“ 8 (срещу Българската Частна девическа гимназия)

— на износна цена
Споразумение редакторъ

За проданъ празни сто 1200 ул. „Доамна Кяжна“ 1 в Ромънската Мжжка Гимназия
За справка
ДРАГОЙ АТ. ДОНЧЕ
— БАЗАРДЖИКЪ

Продавамъ плетачна машина № 5 1/2 на 60 см. м. „Дубиедъ“, съ два превода. Почти нова. Справка при **Тодоръ Дезетаковъ** — с. Кой

Д-ръ БОЖИДАРЪ ЯНАКЕВЪ
СПЕЦИАЛИЗИРАЛЪ ПО ВЪТРЕШНИ БОЛЕСТИ И РАДИОЛОГИЯ ВЪ БЕРЛИНЪ

Радиоскопия, радиография, ултра-виолетови лъчи, електрически масажи, изкуственъ вентилаторъ — Базарджикъ се премѣсти въ дома си ул. „Режеле Каролъ“ № 60 срещу кино „Модернъ“ — до новостроящия се административенъ палатъ

ОБУЩАРСКИЯ МАГАЗИНЪ И АТЕЛИЕ
НА

ИВАНЪ КУЦАРОВЪ
ул. „Ромулусъ“ 13 (до Шадърфана) — Базарджикъ

разполага съ богатъ асортиментъ отъ **ДАМСКИ И МЖЖКИ ОБУЩАРИ**

големъ изборъ **ДОМАШНИ ПАНТОФИ**

(Пъсла), **ДЕТСКИ ОБУВКИ** и пр. **ВСИЧКО** ПЪРВОКАЧЕСТВЕНО, ИЛИ КОНКУРЕНТНИ ЦЕНИ

ЗА ОБУЩАРИ голъмъ, всички цѣни и пълненъ асортиментъ на **КОЖА**

обущарски артиколы

ЕДНО-САМО ПОСЕЩЕНИЕ И ЩЕ СЕ УВЕРИТЕ

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ
Tipografia „IZVOR“ — Bazarjick